

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. , 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стефан Ил. Шарланджиев

при участието на секретаря Надя Анг. Кюмурджиева
в присъствието на прокурора
като разгледа докладваното от Стефан Ил. Шарланджиев Административно наказателно дело № 20221220200276 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба подадена от И. А. Д., ЕГН ***** адрес: гр. Гоце Делчев, ул. „Царица Йоанна“ № 2 против Наказателно постановление № 22- 0266-000224 от 11.05.2022 г., издадено от Началника на РУ- Гоце Делчев към ОДМВР – Благоевград.

Иска се отмяната на наказанието като се излагат съображения за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на обжалваното НП и за недоказаност на нарушението.

Наказващият орган изразява писмено становище за потвърждаване на НП.

РП гр. Гоце Делчев не взема становище по жалбата.

Съдът основавайки се на събраните по делото доказателства приема за установени следните относими факти:

С обжалваното НП на жалбоподателя, на основание чл.182,ал.1,т.6 от Закона за движение по пътищата, за нарушение по чл.21 ал. 1 от същия закон са наложени административни наказания - глоба в размер на 850лв. и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца. За същото нарушение на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012г. на МВР се отнемат 12 контролни точки.

Нарушението за което са наложени наказанията се заключава в това че „, на 24.12.2021 г. около 10:54 часа, в община ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ, на път ВТОРИ КЛАС № 19 - / С.БАНИЧАН/ като Водач на лек автомобил,....., БЪЛГАРИЯ при обстоятелства: ЗА ТОВА, ЧЕ НА 24.12.2021Г. ОКОЛО 10.54 ЧАСА С.БАНИЧАН ПО ПЪТ 11-19 В ПОСОКА С.ГОСПОДИНЦИ УПРАВЛЯВА ЛЕК АВТОМОБИЛ АУДИ А6 С РЕГ. НОМЕР Е4395КС СОБСТВЕНОСТ НА ФИРМА АНДИ АУТО "БГ" ЕООД СЪС СКОРОСТ 116 КМ./Ч. ПРИ ОГРАНИЧЕНИЕ ЗА НАСЕЛЕНО МЯСТО 50КМ./Ч. СИГНАЛИЗИРАНО С ПЪТЕН ЗНАК "Д 11". СЛЕД ОТЧЕТЕН ТОЛЕРАНС В ПОЛЗА НА ВОДАЧА НАКАЗУЕМАТА СКОРОСТ Е 113 КМ./Ч.

НАРУШЕНИЕТО Е УСТАНОВЕНО С АТСС-ТРП1-М №620 ЗАСНЕМАЩО НАРУШЕНИЕТО С ТОЧНА ДАТА, ЧАС, МЯСТО И РЕГ. НОМЕР НА МПС. АУАН Е СЪСТАВЕН ПО СНИМКОВ МАТЕРИАЛ ПО КЛИП №20696 И ПОПЪЛНЕНА ДЕКЛАРАЦИЯ ПО РЕДА НА ЧЛ.188 ОТ ЗДВП., 1. ВОДАЧ ПРЕВИШАВАЩ РАЗРЕШЕНАТА МАКСИМАЛНА СКОРОСТ, ЗА НАСЕЛЕНО МЯСТО НАД 50 КМ/Ч.“ С това е прието, че е извършено нарушение по чл.21 ал. 1 от ЗДВП.

Свидетелите П. и Д. са служители на наказващия орган. На 24.12.2021 г. за времето от 09:40 ч. до 11:55 ч първият от тях изпълнявал служебните си задължения в с. Баничан относно отчитане скоростния режим с автоматизирана техническа система за скорост TFR1 М № 620 монтирана на служебния автомобил на МВР. Пристигайки в с. Баничан, същият включил техническото средство, осъществил GPS връзка и същото започнало да заснема движението по пътното платно. Мястото на което работело техническото средство представлявало дълга отсечка в с.Баничан, която представлява част от път II 19 от началото на с. Баничан до бензиностанцията до разклона за с. Брезница. След приключване на работа, изготвил протокол по образец и заснетите клипове за скорост изпратил в Единен център за обработка на нарушения за верифициране и вземане на отношение. След известно време от центъра му бил изпратен клип № 20696, от който се вижда, че автомобил марка се движи в с. Баничан с посока на движение към с. Господинци със скорост 116 км/час при ограничение в населено място, сигнализирано с пътен знак „Д11“ до - 50 км/ч. Свидетелят распечатал снимка на заснетото нарушение, направил справка за собственост на автомобила и се установило, че собственик на същия ес със седалище гр. Гоце Делчев. Освен това на свидетеля, било известно че автомобилът се управлява от жалбоподателя, тъй като същият идвал често в КАТ да регистрира автомобили на дружеството. С оглед на това разговарял със законния представител на дружеството – свид. Диамандиев, който потвърдил че е предоставил автомобила на Д.. По тази причина последният бил призован да се яви в офис на Пътна полиция на 13.04.2022 г. При явяването му, същият бил запознат с материалите при заснемане на скоростта. Тогава той представил приложеното по делото пълномощно, с което бил упълномощен от управителя на дружеството-собственик да го представлява и попълнил декларация по чл. 188 от ЗДВП, в която посочил, че на 24.12.2021 г. в 10:54 часа горепосочения автомобил бил управляван от него. По тази причина на него бил съставен акт за установяване на административно нарушение. Актът бил съставен от свид. П. в присъствието на жалбоподателя и свид. Д.. След съставянето му същият бил предявен на Д., който го подписал без възражения и получил препис от него. Свид. Диамандиев сочи, че дружеството се занимава с продажби на автомобили и жалбоподателя Д. има един автомобил, който изплаща към него и който ползва. Автомобиля се водел на дружеството защото не е бил изплатен още, но същият на практика бил на негово име и той могъл да го преотстъпва на когото си иска. На същия било издадено и пълномощно да представлява дружеството пред КАТ във връзка с регистриране на нови автомобили или на смяна на собственост на вече регистрирани такива.

Спорен по делото е въпроса дали жалбоподателят е управлявал описания

автомобил в момента на засичането на скоростта от техническото средство. В тази връзка следва да се обсъдят доказателства относими към това обстоятелства – декларацията по чл.188 от ЗДвП, свидетелските показания и пълномощното. Видно от разпоредбата на чл.188 от ЗДвП, само собственикът на МПС може да посочи лицето, което е управлявало същото. Жалбоподателят не е такъв, поради което очевидно не може да попълни декларация по този член. Никъде обаче в закона не съществува ограничение относно доказателствените средства допустими при доказването на този факт. С оглед на това съдът намира направеното възражение в тази насока за неоснователно. Попълнената от жалбоподателя декларация, макар да не представлява такава по чл.188 от ЗДвП не може да бъде игнорирана, а следва да бъде обсъдена във връзка с останалите доказателства по посочени по-горе. Посоченото в нея от жалбоподателя обстоятелство, че той е управлявал автомобила в момента на засичането на скоростта се подкрепя от всички други доказателства по делото. Свид. П. е имал преки наблюдения, че автомобилът се управлява от него и това му е било казано от свид. Димандиев. Последният пред съда потвърждава това обстоятелство и обяснява обстоятелствата около предоставянето на автомобила на Д.. Въз основа на тези доказателства съдът приема за доказан факта, че автомобилът е бил управляван от жалбоподателя.

При така установеното съдът, за да се произнесе, съобрази следното:

Жалбата е подадена в определения от закона срок от наказаното по административен ред лице, поради което следва да бъде разгледана като допустима.

Разгледана по същество съдът намери същата за неоснователна.

Член 21, ал.1 от ЗДвП забранява на водачите на пътни превозни средства при избиране скоростта на движение да превишават посочените в същата разпоредба стойности. В случая нарушението е извършено в населено място – с. Баничан, общ. Гоце Делчев и съгласно горната разпоредба разрешената скорост е до 50 км./ч. Съдът намира за доказани всички елементи от състава на нарушението. Установено е по несъмнен начин, че жалбоподателят е управлявал описания в АУАН и НП лек автомобил. Мястото на което е засечена скоростта е населено място по смисъла на ЗДвП – с. Баничан, обл. Благоевград. Скоростта е била установена с одобрено по надлежния ред техническо средство, като същото е било преминало съответния периодичен технически преглед. Видно от представения на лист 60 от делото протокол мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип - с е преминала такъв преглед на 23.11.2021г. Съгласно Закона за измерванията периодичността на последващите проверки на тези системи е една година. Установената скорост е В час при ограничение от 50км. и част и при отчитане на толеранса от 3% за това техническо средство за скорости над 100км в час е приета скорост от в час. Същата в действителност при отчитане на този толеранс е 112,52км. в час, но тази разлика не се отразява на крайните изводи относно наказуемостта на извършеното от жалбоподателя нарушение. С това съдът приема, че същият е осъществил състава на нарушението за което е наказан от обективна страна.

Жалбоподателят е правоспособен водач на МПС и е бил наясно със задълженията му като такъв, поради което следва да се приеме, че същият е

извършил нарушението при пряк умисъл.

При извършената служебно цялостна проверка по законосъобразността на обжалваното НП, съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения налагащи неговата отмяна. В АУАН и НП се съдържат достатъчно ясни описания на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено. В същите е налице информацията относно всички елементи от състава на нарушението, за което е наказан жалбоподателя. Коректно е посочена нарушената законова норма.

В чл.182, ал.1 от ЗДвП са посочени наказанията при съответните превишения на скоростта, като според т.6 за превишаване над 50км.ч. наказанието е глоба в размер на 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5km/h превишаване над 50km/h глобата се увеличава с 50 лв. В настоящия случай при констатираното превишение над 50кмч., наложеното наказание глоба е изчислено погрешно, тъй като към сумата от 700лв. следва да бъдат прибавени две увеличения за превишения от по 5км в час, а именно 100лв. и по този начин общата глоба следва да бъде определена на 800лв. С оглед на това НП в тази му част следва да бъде изменено, като наказанието глоба бъде съответно намалено. Наказанието лишаване от правоуправление на МПС е съобразено с горната разпоредба.

В тази връзка следва да се отбележи, че съдът приема че случаят не може да бъде определен като маловажен и съответно да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Това е така, както поради важността на защитаваните обществени отношения, така и поради особеностите на конкретния случай, които сочат на една обичайна за тези нарушения степен на обществена опасност. Следва да се има предвид при това, че разрешената от закона скорост е била превишена с повече от 50км. в час.

Отнетите за това нарушение контролни точки по Наредба № Из-2539 на МВР на са част от наказанието, броят им е определен от горната наредба и не е налице възможност същият да бъде променен от съда.

Направено е от жалбоподателя и неговия процесуален представител искане за присъждане на разноски за адвокатски хонорар и са представени доказателства за заплатен такъв в размер на 900лв. По силата на разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН страните имат право на разноски които се определят по реда на АПК. В чл. 189, ал.3 НПК е приет принципа, че щом лицето е признато за виновно, същото следва да понесе всички разноски по делото, независимо дали в провежданите контролни производства размерът на наказанието е бил потвърден или редуциран. В случая обаче имаме препращане към реда по АПК, което изключва приложението на този принцип. В чл. 143 от АПК е посочено, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Подателят на жалбата има право на разноски по ал. 1 и при прекратяване на делото поради оттегляне на оспорения от него административен акт. Когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административният акт е благоприятен, има право на разноски. Когато съдът

отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв. Липсва уредба за това как следва да се постъпи, ако искането за отмяна на административен акт е уважено или отхвърлено частично. По силата на препращащата норма на чл. 144 от АПК по този въпрос следва да намерят приложение общите правила на чл. 78 от ГПК, според които страните имат право на разноски съразмерно с уважената, респективно отхвърлената част от искането. В подкрепа на такова разрешение на проблема е и нормата на чл. 136 от АПК, според която разноските за общия представител се понасят от административния орган съобразно уважената част от оспорването. В случая НП не е отменено, а е изменено и то частично, поради което искането за разноски следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, изр. първо, пред. първо от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22- 0266-000224 от 11.05.2022 г. издадено от Началника на РУ- Гоце Делчев към ОДМВР Благоевград, с което на жалбоподателя за нарушение по чл.21 ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл.182, ал.1,т.6 от ЗДвП са наложени административни наказания глоба в размер на 850лв. и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца и за същото нарушение на основание Наредба N Из-2539 на МВР са отнети общо 12 точки, като намалява наложеното наказание глоба на 800лв.

ПОТВЪРЖДАВА горното НП в останалата му част.

Отхвърля направеното от жалбоподателя и процесуалния му представил искане за присъждане на разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му от страните пред Благоевградския административен съд.

Съдия при Районен съд – Гоце Делчев: _____